

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/218/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115213297
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2018:8115213297.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Annou Vargovou v právnej veci žalobcu: X. Q., K.. XX.X.XXXX, O. D. K. B. XX, XXX XX D. K. B., právne zastúpenej JUDr. Igor Šafranko, Sov. Hrdinov 163/66, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009, Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, so sídlom Bratislava, Karadžičova 2, právne zastúpený: Advokátska kancelária Nagyová Tenkáč, s.r.o., IČO: 36 862 169, so sídlom Bratislava, Ružinovská 42, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalobu nad sumu 24 Eur z a m i e t a .

II. Žalobkyňa je p o v i n n á nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 96%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 15.5.2015 sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.228,71 Eur od žalovaného v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a náhrady trov konania. V odôvodnení žaloby uviedla, že so žalovaným ako spotrebiteľka uzatvorila spotrebiteľskú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX G. XX.X.XXXX. Na základe tejto zmluvy jej bolo poskytnuté plnenie vo výške 10.791,- Sk (358,20 Eur) na nákup tovaru. Podpisom potvrdila oboznámenie so Všeobecnými úverovými podmienkami (VÚP) a v zmysle znenia časti C) „požiadala“ o poskytnutie úverového rámca 20.000,- Sk (663,88 Eur) a vydanie úverovej karty. Následne jej bolo žalovaným zaslané - úverová karta AURA. Z platobnej histórie úveru vyplýva, že žalobkyňa vyčerpala na revolvingovom úvere od 21.2.2006 do 18.7.2013 sumu 3.114,89 Eur a za obdobie od 21.2.2006 do 18.7.2013 uhradila celkom 4.943,60 Eur. Nakoľko boli žalobkyni poskytnuté žalovaným dva úvery, žalovaná sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia len zo Zmluvy o revolvingovom úvere na základe predtlačenej formulára, o ktorý prioritne záujem nemala a bola nútená vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalovaným s poukázaním na predtlačenej formulár, ktorý jej vnútil aj takýto zmluvný vzťah, v konečnom dôsledku absolútne neplatný. Postup žalovaného je z pohľadu žalobkyne nekalou obchodnou praktikou definovanou v ust. § 7 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom existujú už viaceré súdne rozhodnutia, napr. rozsudok Okresného súdu Žilina 6C/196/2012, rozsudok Okresného súdu Košice - okolie 17C/126/2012, ktoré celkom jasne považujú uzavretie revolvingového úveru podľa bodu „C“ formulára za neplatné. Z uvedeného dôvodu sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia.

2. V priebehu konania došlo k zámene na strane žalovaného, keď pôvodná spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zanikla zlúčením so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, následne preto súd uznesením vyslovil, že v konaní pokračuje s týmto právnym nástupcom. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 23.9.2016.

3. Žalovaný v písomnom stanovisku súdu doručenom dňa 29.6.2015 uviedol, že žalobu ako nedôvodnú navrhuje v celom rozsahu zamietnuť. Pôvodný žalovaný poskytol žalobkyni úver klasický podľa časti B) na sumu 10.791,- Sk a žalobkyňa sa zaviazala uvedený úver zaplatiť veriteľovi v 9-tich mesačných splátkach každú vo výške 1.199,- Sk. Žalovaný ďalej poukázal na to, že podpisom žalobkyňa potvrdila, že sa oboznámila so Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a.s. a s týmito bez výhrad súhlasila. Podľa časti C) Úverová karta Žiadosti/Zmluvy o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 27.8.2005 požiadal klient (žalobkyňa), aby ho žalovaný zaradil do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- Sk a vydal mu úverovú kartu na jeho meno. Klient mal pritom vedomosť o tom, že jeho žiadosť bude posudzovaná podľa priebehu splácania klasického úveru. Okrem úverového rámca sa pri úverovej karte nachádzajú ďalšie podstatné náležitosti, ako je mesačná úroková sadzba 2,19 %, príklad RPMN pri výške prvého čerpania 20.000,- Sk v predajni pri pravidelnom mesačnom splácaní splátky bez poistenia je 15,55 %, mesačný poplatok za správu revolvingového úveru 45,- Eur, výška poistného v bode 1 v časti D) 2,99 %. Ďalej je v časti C) zreteľne uvedené „Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak.“ Súhlasím s platbami uvedenými v časti C 1). Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C) dohodnuté inak a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B). Ďalej žalovaný poukázal na spôsob uzatvárania zmlúv podľa ust. § 43a ods. 1, ods. 3 OZ v spojení so všeobecnými ustanoveniami VÚP, pričom oznámenie o prijatí žiadosti a poskytnutí úverového rámca žalobkyne ako klientovi bol prijatím návrhu zo strany žalovaného potom, ako sa žalovaný rozhodol vyhovieť žiadosti žalobkyne o poskytnutie úverového rámca, o čom ju informoval písomne. Zasláním písomného oznámenia, vznikol medzi stranami úverový vzťah, ktorý sa spravoval podmienkami dohodnutými v Úverovej zmluve, ktorá obsahovala všetky náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom k uzavretiu zmluvy s poukázaním na ust. § 3 ods. 6 ZoSÚ. Úmysel žalobkyne ako klienta uzatvoriť aj úverovú zmluvu na poskytnutie revolvingového úveru potvrdzuje konanie žalobkyne, keď začala peňažné prostriedky z kreditnej karty čerpať. Z uvedeného dôvodu žaloba nie je dôvodná a tiež nie je dôvodná pre premlčanie nároku, pričom žalovaný vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k platbám uhradeným viac ako 2 roky pred podaním žaloby.

4. Prvoinštančný súd rozhodol rozsudkom zo dňa 23.3.2017 sp.zn. 15/218/2015-106 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 18.7.2007 sp.zn. 15C/218/2015-149 tak, že:

I. „Konanie v časti o zaplatenie 300,- Eur zastavuje.

II. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 24,- Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 96 %.

Dopĺňací rozsudok : V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.“

5. V odôvodnení rozsudku konštatoval, že medzi stranami sporu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere vychádzajúc z ustanovenia § 43a a násl. OZ, nakoľko zmluvné strany pôvodný žalovaný a žalobkyňa platne uzavreli len jeden zmluvný vzťah označený ako klasický úver pod písmenom B za účelom kúpy tovaru. Vo vzťahu k revolvingovému úveru poskytnutému formou úverovej karty zmluva obsahuje len predtlačný text žiadosti klienta o poskytnutie úverového rámca vo výške pôvodne 20.000,- Sk, jedná sa o vnútenie predtlačného textu vyhlásenia spotrebiteľa, ktorý obsah formulárovej zmluvy nemohol ovplyvniť, a keď chcel čerpať klasický spotrebiteľský úver, bol ho nútený akceptovať. Ďalej je rozdiel medzi ponukovou a akceptačnou časťou návrhu a prijatia návrhu, čo samo o sebe znamená neprijatie návrhu klienta v zmysle výkladu ustanovenia § 44 ods. 2 OZ. V zmysle uvedenej zmluvy má tak žalobkyňa len nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, kde ale súd vyhodnocoval vznesenú námietku premlčania a dospel k záveru, že nárok je premlčaný, a to v prevažnej časti tak v subjektívnej, ako aj objektívnej premlčacej lehote. Úmysel získať bezdôvodné obohatenie z pohľadu súdu preukázaný nebol. Z prehľadu odfinancovaných peňažných prostriedkov žalovaného v prospech žalobkyne vyplýva poukázanie sumy 4.014,89 Eur a žalobkyňa uhradila 4.943,59 Eur. Súd priznal žalobkyni len platby uhradené vo výške 24,- Eur dňa 17.7.2013, ostatné splátky považoval za premlčané.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie žalobkyňou, ktorá namietala nesprávne vysporiadanie sa s plynutím objektívnej aj subjektívnej premlčacej lehoty. Nakoľko žalovaný dlhodobo a opakovane poskytuje spotrebiteľské úvery, jeho konanie sa nedá označiť inak, ako úmyselné konanie vedúce k bezdôvodnému obohateniu, preto je na mieste aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu.

7. Odvolací súd uznesením sp.zn. 17Co/6/2018-226 zo dňa 20.2.2018 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie sp.zn. 15C/218/2015-106 zo dňa 23.3.2017 v spojení s dopĺňacím rozsudkom sp.zn. 15C/218/2015-149 zo dňa 18.7.2017 vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol: „Predmetom tohto konania je vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany žalovaného v prospech žalobkyne. Žalobkyňa tvrdila, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil tým, že prijal plnenia z titulu neplatného právneho úkonu. Čiastočne nárok bol vzatý späť čo do sumy 300 eur. Vo vzťahu k sume 24 eur bola žalobkyňa úspešná a nárok sa stal právoplatným. Ostáva len rozhodnúť o uplatnenom nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 904,71 eur, vo vzťahu ku ktorej sume bol nárok zamietnutý ako premlčaný. V priebehu konania strany sporu nerozporovali, že ide o nárok z titulu bezdôvodného obohatenia, pretože zmluva o revolvingovom úvere je neplatný právny úkon. Žalobkyňa vyplatila z titulu čerpaného revolvingového úveru sumu vyššiu, než jej úver bol poskytnutý. Preto si uplatňuje nárok na vrátenie tejto sumy. Suma po určitých procesných úkonoch a správoplatnení časti uplatneného nároku predstavuje sumu 904,71 eur. Žalovaný v priebehu konania vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Premlčanie bezdôvodného obohatenia je upravené v ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Prvoinštančný súd správne uviedol, že premlčacia lehota vo vzťahu k uplatňovaniu bezdôvodného obohatenia je kombinovaná, a to dvojročná subjektívna lehota a trojročná objektívna lehota. Za určitých zákonom predpokladaných okolností, táto objektívna lehota podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka môže trvať 10 rokov. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie o zamietnutí nároku na 904,71 eur odôvodnil uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty, kedy jej plynutie rátať od momentu prezumpcie vedomosti žalobkyne o existencii bezdôvodného obohatenia minimálne odo dňa, kedy uhradila žalovanému poslednú splátku. Načrtoť možnosť plynutia tejto lehoty aj skôr, v čase, keď žalobkyňa úverovú kartu používala (v rokoch 2006 až 2010). Vo vzťahu k plynutiu objektívnej lehoty provinštančný súd nezistil dôvod na aplikáciu 10-ročnej lehoty. Podľa § 107 ods. 1,2,3 OZ je špeciálne v hmotnom práve upravené premlčanie bezdôvodného obohatenia. Pri posudzovaní oboch lehôt prvoinštančný súd nepostupoval správne, keď si v prvom rade nevyriešil otázku plynutia objektívnej 3-ročnej alebo 10-ročnej lehoty. Posúdenie tejto otázky má vplyv na plynutie subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá môže plynúť len v časovom rozmedzí objektívnej lehoty. Platí, že bezdôvodné obohatenie získané plnením bez právneho dôvodu, alebo z neplatného právneho úkonu vzniká už samotným prijatím tohto plnenia. Vtedy začína plynúť objektívna premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba vo všeobecnosti je trojročná. Na to, aby objektívna lehota bola 10 ročná od momentu prijatia bezdôvodného obohatenia, teda plnenia z neplatného právneho úkonu, musí byť preukázané, že na strane žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Dôkazné bremeno na preukázanie tejto dlhšej lehoty má ten, kto si uplatňuje nárok z bezdôvodného obohatenia, teda žalobkyňa. Musí označiť také okolnosti, ktoré môže prvoinštančný súd vyhodnotiť ako rozhodujúce pre posúdenie plynutia dlhšej objektívnej premlčacej lehoty. Prvoinštančný súd tvrdil vo vzťahu k tejto lehote len nezistenie úmyslu žalovanej pri bezdôvodnom obohatení sa. Bližšie svoje rozhodnutie v tejto otázke nezdôvodnil a z rozhodnutia nie je zrejmé, či aplikoval 3-ročnú alebo 10-ročnú objektívnu lehotu a v akom časovom období plynula. Dvojročná subjektívna lehota je lehota, kde pre začiatok plynutia je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvie o tom, že došlo na jeho úkor k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal. Vyžaduje sa skutočná preukázaná vedomosť oprávneného. Nestačí tak, ako to vyhodnotil prvoinštančný súd, že žalobkyňa mala možnosť vedomosti o tom, že dochádza na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Takéto konštatovanie nestačí a nie je možné ho prijať ako počiatok plynutia subjektívnej dvojročnej lehoty na uplatnenie daného nároku. Je právne bezvýznamné, že žalobkyňa nepoznala právnu kvalifikáciu, úplne postačuje, že poznala skutkové okolnosti, ktoré viedli k bezdôvodnému obohateniu. Týmito skutkovými okolnosťami sú jednak osoba, ktorá sa na jej úkor bezdôvodne obohatila a ďalej úsudok, v akom rozsahu sa táto osoba na jej úkor bezdôvodne obohatila. Prvoinštančný súd sa naznačeným spôsobom k plynutiu subjektívnej lehoty nevyjadril. Je nepreskúmateľné jednoznačné určenie momentu plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Preto odvolací súd napadnutý výrok provinštančného rozsudku o zamietnutí nároku a súvisiaci výrok o trovách konania podľa § 389 ods. 1 písm.b) CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. Bude úlohou prvoinštančného súdu sa opätovne námietkou premlčania zaoberať. Prvoinštančný súd posúdi náležite plynutie subjektívnej lehoty a vyhodnotí, kedy subjektívna lehota začala plynúť a kedy táto lehota skončila. Ďalej vyhodnotí, či v danom prípade žalobkyňa preukázala plynutie 10 ročnej premlčacej doby a či subjektívna lehota plynula počas plynutia objektívnej lehoty a či počas tohto obdobia žalobkyňa podala žalobu včas. Pokiaľ prvoinštančný súd všetky tieto okolnosti vyhodnotí, bude vedieť posúdiť, či nárok žalobkyne je alebo nie je premlčaný.

8. Súd vykonal dokazovanie Žiadosťou/Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru z XX.X.XXXX, prehľadom splátok a úhrad na úverovom prípade žalobkyne, oboznámil sa s predloženými rozhodnutiami rôznych súdov rôznych inšancií, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil:

9. Žalobkyňa ako klient a pôvodný žalovaný ako veriteľ na základe Žiadosti/Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a návrhu na uzavretie zmluvy v zmysle ust. § 43a OZ v platnom znení uzavreli zmluvu dňa XX.X.XXXX Č.. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej požiadala klientka o klasický úver na nákup tovaru v sume 11.990,- Sk s priamou platbou 1.199,- Sk s výškou úveru 10.791,- Sk, splácaný v mesačných splátkach v počte 9, vo výške 1.199,- Sk, cena úveru v Sk 600,-, prvá splátka 15.9.2005, splácaný v k 15. dňu v mesiaci, splácaný poštovou poukážkou, RPMN 7,48 % s uvedením, že žalobkyňa je majiteľkou domu a má 3 vyživovacie povinnosti. Žalobkyňa bola zamestnaná ako úradník v súkromnom sektore u zamestnávateľa PARAPETROL, a.s. Prešov s príjmom 14.000,- Sk a príjem partnera 19.000,- Sk. Financovaným tovarom bola chladnička. Na pravej strane Žiadosti/Zmluvy je predtlač pod C) Úverová karta sa uvádza: „Ďalej žiadam, aby ma spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. zaradila do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytla mi úverový rámec vo výške 20.000,- Sk a vydala úverovú kartu na moje meno. Beriem na vedomie, že moja žiadosť o vydanie úverovej karty bude posudzovaná najmä na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania a že v prípade, že po vyhodnotení aktuálnej situácie nebude možné vyhovieť tejto žiadosti v plnom rozsahu, môže CETELEM SLOVENSKO a.s. zmeniť navrhovanú výšku úverového rámca na ním stanovenú nižšiu výšku. Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % mne poskytnutého úverového rámca, ak nebude dohodnuté inak. Súhlasím s platbami uvedenými v časti C1). Termín splatnosti je 10. deň v mesiaci, ak nie je v časti C1) dohodnuté inak, a spôsob splácania je zhodný so zvolenou možnosťou v časti B).“

10. Žalobkyňa vo výpovedi uviedla, že jej bola doručená karta, kde mala disponovať s istými finančnými prostriedkami a tiež ich splácala. Robila to až do času, kým neprišla o zamestnanie a dostala do problémov splácať splátky. Tak to riešila splácaním splátok nižších. S takýmto postupom ale žalovaný nesúhlasil, tak to žalobkyňa bola nútená riešiť. Žalobkyňa kontaktovala a nechala si poradiť od Združenia HOOS. Žalobkyňa si spomenula aj na splatenie poslednej splátky, čo bolo v roku 2010, keď prišla o zamestnanie. Ako dôvod podania žaloby uviedla, že jej tak poradilo Združenie HOOS.

11. Žalovaný predložil súdu oznámenie zo dňa 17.1.2006 adresované žalobkyňi, v ktorom sa uvádza, že akceptujú návrh na uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere a zároveň žalobkyňa obdržala medzinárodnú kreditnú kartu CETELEM Master card, ktorú môže kedykoľvek použiť. Základné údaje ku karte maximálny úverový rámec 40.000,- Sk, aktuálny úverový rámec 20.000,- Sk, mesačná úroková miera 1,95 %, výška mesačnej splátky 1.000,- Sk.

12. Podľa potvrdenia odfinancovaných peňažných prostriedkoch registrovaných na úverovom prípade žalobkyne táto čerpala celkom 4.014,89 Eur s prvým výberom 21.2.2006 a posledným výberom 27.2.2010. Podľa potvrdenia o prijatých splátkach registrovaných na úverovom prípade žalobkyne táto uhradila celkom 4.943,59 Eur s dátumom prvej úhrady 10.3.2006 a poslednej úhrady 17.7.2013 v sume 24,- Eur. V nadväznosti na uvedenú špecifikáciu zobrala žalobkyňa žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 300,- Eur, pričom žalovaný so späťvzatím v časti súhlasil.

13. Podľa prehlásenia Združenia HOOS ich žalobkyňa kontaktovala v III/2014.

14. Po zrušení prvoinštančného rozhodnutia odvolacím súdom doručil žalovaný súdu vyjadrenie, v ktorom uviedol, že nesúhlasí s tvrdením odvolacieho súdu o nároku z titulu bezdôvodného obohatenia pre neplatnosť zmluvy o revolvingovom úvere ako neplatného právneho úkonu, nakoľko žalovaný zmluvu považuje za platný právny úkon vo vzťahu k čerpaniu revolvingového spotrebiteľského úveru a žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia je z pohľadu žalovaného nedôvodná. Žalovaný zotrval na vznesenej námietke premlčania. Potvrdil, že žalobkyňa z kreditnej karty vyčerpala sumu 4.014,89 Eur, posledný dátum čerpania je dňa 27.2.2010 vo výške 50 eur. Žalobkyňa celkovo uhradila sumu 4.943,59 Eur a k dátumu 12.4.2010 uhradila 4.005,59 Eur, teda istinu úveru. Aj po posúdení poskytnutého úveru ako bezúročný a bez poplatkov objektívna premlčacia doba začala plynúť dňa 12.4.2010 okamihom

úhrady istiny úveru uplynula 12.4.2013. Subjektívna premlčacia doba tiež začala plynúť 12.4.2010 a uplynula 12.4.2012. Žaloba bola podaná až 15.5.2015, teda uplynutím subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby. V danom prípade subjektívna premlčacia doba uplynula pred podaním žaloby, preto je dĺžka objektívnej premlčacej doby bezpredmetná a nárok žalobkyne je premlčaný. Navrhol žalobu ako bezdôvodnú zamietnuť.

15. Právny zástupca žalobkyne zotrval na pretrvávajúcej argumentácii o úmyselnom bezdôvodnom obohatení v nadväznosti na odbornú starostlivosť dodávateľa, spojil to s rozhodnutím Okresného súdu Žilina, sp.zn. 14C/86/2011, ktorým bola zmluvná podmienka v časti C vyhlásená za neprijateľnú, a teda pokiaľ žalovaný ešte v roku 2013 prijímal plnenia z toho právneho úkonu, tak sa úmyselne bezdôvodne obohacoval.

16. Podľa § 2 písm. a/, b/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, sa na účely tohto zákona rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

18. Podľa § 4 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch,

(1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

(2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

(3) Zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

(4) Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

(5) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(6) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis.7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

(7) Ak spotrebiteľ použije na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zmenku alebo šek,8) musí si veriteľ počínať tak, aby boli zachované všetky práva spotrebiteľa, ktoré vyplývajú zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru.

(8) Veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 7 veriteľom.

19. Podľa § 43a ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. (ďalej „OZ“),

(1) Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

(2) Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom.

(3) Dokiaľ nebola zmluva uzavretá, môže byť návrh odvolaný, ak odvolanie dôjde osobe, ktorej je určené, skôr, než táto osoba odoslala prijatie návrhu.

12. Podľa § 43c ods. 1,2 OZ

(1) Včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodíť jej súhlas, je prijatím návrhu.

(2) Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

20. Podľa § 44 ods. 1,2 OZ

(1) Zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

(2) Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

21. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

23. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

25. Podľa § 107 OZ,

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(3) Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihladne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

26. Podľa § 52 OZ,

(1) Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

(2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(3) Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 53 ods. 1,2,4 OZ,

(1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

(2) Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

(4) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalovaného, že medzi stranami sporu došlo k platnému uzavretiu Zmluvy o revolvingovom úvere vychádzajúc z ust. § 43a a násl. OZ rešpektujúc zákonné náležitosti ZoSÚ. Je nesporné, že pôvodný žalovaný a žalobkyňa platne uzavreli len jeden zmluvný vzťah označený ako Klasický úver pod písmenom B) na poskytnutie spotrebiteľského úveru za účelom kúpy tovaru. Vo vzťahu k revolvingovému úveru poskytnutému formou úverovej karty zmluva obsahuje len predtlačný text žiadosti klienta o poskytnutie úverového rámca vo výške pôvodne 20.000,- Sk po posúdení veriteľom na základe údajov uvedených v Žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania. Predtlač ďalej obsahuje mesačnú úrokovú sadzbu 2,19 % v žiadosti, avšak v schválení je uvedená mesačná úroková miera 1,95 %, čo samo o sebe znamená neprijatie návrhu klienta v zmysle výkladu ust. § 44 ods. 2 OZ. Je pravdou, že zmluva v spodnej časti ako je uvedené „úverová karta“ obsahuje príkladmo výpočet RPMN, poplatok za správu revolvingového úveru a tiež výšku poisťného a napriek tomu je súd toho názoru, že takýto výklad nemôže viesť k záveru o platnom uzavretí Zmluvy o revolvingovom úvere. Súd nevidí dôvod pre odklon od rozhodovacej činnosti napr. Okresného súdu Žilina v konaní 14C/86/2011 z 15.11.2011, v ktorom rozhodol o tom, že „Zmluvná podmienka v Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v časti C) Úverová karta, ktorou spotrebiteľ bez aktívneho prejavu vôle len podpisom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere na kúpu veci žiada o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie platobnej karty na jeho meno, je neprijateľná. Obdobne túto zmluvnú podmienku posúdili aj iné súdy, napr. Okresný súd Košice - okolie v konaní 17C/126/2012 alebo opäť Okresný súd Žilina v konaní 6C/196/2012. Aj súd je toho názoru, že v danom prípade sa nejedná o individuálne vyjednaný zmluvný vzťah ako výsledok slobodne a vážne prejavenej vôle spotrebiteľa uzavrieť Zmluvu o revolvingovom úvere s dodávateľom. Navyše, súd je toho názoru, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle v tom čase platnej právnej úpravy zákonom 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch časová verzia predpisu účinná od 1.4.2002 do 30.6.2006, keď zákon podľa obligatórnych náležitostí vyžadoval uvedenie spôsobu výpočtu RPMN, čo v zmluve uvedené nie je. V zmluve je uvedená príkladom výška RPMN pri úverovom rámci 20.000,- Sk a pravidelnom mesačnom splácaní v hodnote 15,55 %, avšak uvedené nespĺňa podmienku spôsobu výpočtu RPMN keď súd sa domnieva, že bolo potrebné uviesť vzorec výpočtu. Ďalej v zmluve nie je uvedené spôsob a termín skončenia zmluvného vzťahu, všetko v súlade s ust. § 3 ods. 6 ZoSÚ. Predovšetkým je súd ale toho názoru, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť platne uzavretá vnútením predtlačného textu vyhlásenia spotrebiteľa, ktorý obsah formulárovej zmluvy ovplyvniť nemôže a v danom prípade pokiaľ chcel čerpať klasický spotrebiteľský účelový úver, bol nútený podpisom akceptovať aj znenie, v zmysle ktorého mal požiadať o poskytnutie úverovej karty bez ohľadu na to, či mal o tomto zmluvnom dojednaní vedomosť alebo nie. Medzi žalobkyňou a žalovaným nevznikol platne zmluvný vzťah - Zmluva o revolvingovom úvere, žalobkyňa má preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Ďalej bolo potrebné vysporiadať sa s námietkou premlčania vznesenou žalovaným vo vzťahu k nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vyčísleného pôvodne na sumu 1.228,71 Eur a po späťvzatí o sumu 300,- Eur na sumu 928,71 Eur. Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, ide o obohatenie neoprávnené. Pre vznik zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie nie je nevyhnutné, aby k tomuto došlo úmyselne alebo nejakým protiprávnym úkonom, aj keď to nie je vylúčené. K vzniku bezdôvodného obohatenia môže dôjsť aj úplne bez vôle zúčastnených subjektov. Bezdôvodným obohatením je predovšetkým majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu ktorý odpadol, z nepoctivých zdrojov a bezdôvodne sa obohatí aj ten, za koho sa plnilo to, čo podľa práva mal plniť sám. V danom prípade prichádza do úvahy vznik bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. Z prehľadu odfinancovaných peňažných prostriedkov žalovaného v prospech žalobkyne vyplýva, že žalovaný poukázal celkom 4.014,89 Eur a žalobkyňa uhradila 4.943,59 Eur. Pre vydanie bezdôvodného obohatenia platí kombinovaná premlčacia lehota subjektívna 2-ročná a objektívna 3-ročná, v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia platí objektívna 10-ročná premlčacia lehota. Objektívna premlčacia doba je určená nezávisle na subjektívnych dôvodoch dotknutých osôb a vždy začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení musí byť nespochybniteľným spôsobom preukázaný úmysel, a to či už priamy alebo nepriamy smerovaný k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nepostačuje, ak bolo bezdôvodné obohatenie získané neúmyselne a

následne by si ho príjemca úmyselne ponechal. Úmysel v zmysle ust. § 15 Tr. zák. je priamy alebo nepriamy, pričom o priamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil vedel, alebo vedieť mal, že svojim konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne že ho získať chcel (prítomnosť vedomostnej i vôľovej zložky). O nepriamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil vedel, že svojim konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad že sa tak stane, bol s týmto uzrozmeneý. Takéto úmyselné konanie musí byť posudzované na každom jednotlivom, konkrétnom prípade s poukázaním na okolnosti uzavretia konkrétnej zmluvy.

29. V zmysle vysloveného právneho názoru odvolacieho súdu je povinnosťou súdu prvoinštančného vyriešiť otázku plynutia objektívnej premlčacej lehoty 3-ročnej alebo 10-ročnej, čo má vplyv na plynutie subjektívnej premlčacej lehoty, ktorá môže plynúť len v časovom rozmedzí objektívnej lehoty. S poukázaním na nesporné tvrdenie strán, že žalobkyňa istinu úveru uhradila 12.4.2010, objektívna premlčacia doba začala plynúť týmto dňom a 3-ročná objektívna premlčacia doba by tak uplynula 12.4.2013. Pokiaľ strana žalobkyne tvrdí, že na strane žalovaného išlo o úmysel bezdôvodne sa obohatiť, a to s odôvodnením, že u žalovaného ako dodávateľa sa prezumuje odborná starostlivosť, nakoľko disponuje rozsiahlym aparátom, či už právnych alebo ekonomických subjektov externých alebo interných a má dostatok vedomostí na to, aby poznal zákon, úmysel strana žalobkyne vidí v tom, že už rozhodnutím Okresného súdu v Žiline sp.zn. 14C/86/2011 bola zmluvná podmienka v časti C vyhlásená za neprijateľnú, no žalovaný ešte v roku 2013 prijímal plnenia z toho istého právneho dôvodu, resp. na základe časti C a teda musel vedieť, že dochádza k bezdôvodnému obohateniu, teda je tu jednoznačný úmysel. Na tejto argumentácii právny zástupca za žalobkyňu zotrval, a to napriek tomu, že mu prvoinštančný súd dal do pozornosti rozhodnutie NS SR sp.zn. 1Cdo/238/2017, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 18Co/110/2016 dňa 26.6.2017. NS SR sa vyjadroval k prezumovaniu úmyslu bezdôvodného obohatenia nebankového subjektu / veriteľa. „Tu dovolací súd konštatuje, že samotné všeobecné skutočnosti (fakty) o profesionálnom podnikateľskom postavení nebankových subjektov v oblasti poskytovania úverov a doterajšia súdna prax týkajúce sa ochrany spotrebiteľov v obdobných prípadoch samé o sebe nemôže bez ďalšieho zakladať nepriamy úmysel nebankového subjektu (veriteľa). Ako už bolo vyššie uvedené, v predmetnom prípade je nutné dôsledne skúmať vôľovú a vedomostnú zložku zavinenia aplikujúc analógiu podľa trestného práva hmotného pri právnom posúdení formy zavinenia, a to s dôrazom na čas konania protiprávneho úkonu, resp. získania neoprávneného majetkového prospechu. Pri bezdôvodnom obohatení je preto dôležité zistiť, kedy k obohateniu došlo z objektívneho hľadiska a v tom čase preukázať úmysel veriteľa, resp. jeho zavinenie, aby bolo možné jednoznačne posúdiť, či je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú premlčaciu lehotu. Z uvedeného teda zákonite vyplýva, že v prvom prípade je potrebné správne právne posúdiť, z akého dôvodu došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 ods. 2 OZ. Iná situácia nastáva napr. pri bezdôvodnom obohatení bez právneho dôvodu, ako pri bezdôvodnom obohatení z neplatného právneho úkonu z časového hľadiska, kedy k obohateniu reálne došlo. Po správnom určení okamihu, kedy k obohateniu došlo, je možné pristúpiť k skúmaniu zavinenia veriteľa, pričom dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu. Žalobca musí preukázať, že v čase, kedy došlo k obohateniu, mal žalovaný úmysel získať majetkový prospech na jeho úkor. V prípade nepreukázania úmyslu žalovaného (vedomostnej aj vôľovej zložky úmyslu) musí byť aplikovaná všeobecná trojročná objektívna lehota.“ „Dovolací súd preto konštatuje, že právny záver odvolacieho súdu ohľadne toho, že samotný fakt, že nebankový subjekt poskytujúci úver spotrebiteľovi je v postavení profesionálneho podnikania a vo všeobecnosti bez ďalšieho nemôže zakladať úmysel tohto nebankového subjektu bezdôvodne sa obohatiť na úkor spotrebiteľa. Z uvedeného vyplýva, že právne posúdenie objektívnej premlčacej lehoty súdmi nižších inštancií bolo nesprávne.“

30. Vychádzajúc z uvedeného názoru je súd prvej inštancie presvedčený, že zo strany žalovaného nebol žalobkyňou preukázaný úmysel bezdôvodne sa obohatiť na jej úkor, a to ku dňu 12.4.2010, keď sa žalovaný začal na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacovať. Pokiaľ právny zástupca argumentuje rozsudkom OS Žilina sp.zn. 14C/86/2011 uvedené bez ďalšieho neznamena preukázanie úmyslu žalovaného obohatiť sa na úkor žalobkyne. Tu je potrebné uviesť, že zmluva medzi sporovými stranami bola uzavretá ešte 27.8.2005 a v prospech revolvingového úveru žalobkyňa uhradila splátky od 21.2.2006 do 18.7.2013, pričom nad istinu úveru uhradila od 12.4.2010. V tom čase predmetné rozhodnutie neexistovalo. Prvoinštančné rozhodnutie OS Žilina nadobudlo právoplatnosť 17.5.2012. Prvoinštančný súd je toho názoru, že na premlčanie nároku z bezdôvodného obohatenia je potrebné aplikovať 3-ročnú objektívnu premlčaciu lehotu. Na základe uvedeného súd opätovne dospel k záveru, že návrh žalobkyne sa uplynutím objektívnej premlčacej lehoty 3-ročnej premlčal. Bez významu je potom subjektívna premlčacia lehota, ktorý by podľa tvrdení žalobkyne začala plynúť od poskytnutia informácie Združením HOOS v 3/2014, keďže žalobkyňa už objektívna premlčacia lehota uplynula. Na základe

uvedeného súd opätovne rozhodol spôsobom, že návrh žalobkyne nad priznanú sumu vo výške 24 eur zamietol.

31. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

32. Podľa § 255 CSP,

(1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

(2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa § 262 CSP,

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

(3) Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitémnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

34. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa pomeru úspechu, keď žalobkyňa bola v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia prevažne neúspešná, preto je povinná nahradiť úspešnému žalovanému trovy konania v rozsahu 96 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v dvoch rovnopisoch do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p.) podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.